

Sønderjylland.

Flensborg dannebrogspyntet. Flensborg, 10. Marts. Tyskerne har skyndt sig med at flage de sidste Dage, før Forbuddet mod Flagning træder i Kraft. De har truet Folk paa preussisk Maner og lagt et uhyre Pres paa dem, som de fandt afhængige, for at faa saa mange Flag frem som muligt, og de har haft nok til deres Raadighed, da der stadig ankommer store nye Senderinger sydfra.

Dette har haft til Følge, at Dannebrog allerede i Gaar kom frem flere Steder i Byen. Men i Dag dukkede det andet frem fra Morgenstunden. Der var ikke adstt nogen Opfordring. Folk handlede af egen Drift. I mange Gader hævdede Dannebrog sig smukt. En enkelt lysende rød-hvid Korsdug opvejer mange tyske Flag, saa selv hvor Dannebrog var i Mindretal, kunde det gøre sig smukt gældende. I en enkelt Gade, Haderslevgade, vajede henved 100 Dannebrog, og paa enkelte store Huse rundt i Byen var Dannebrogssfarerne alene om Ordet. Der var hele Dagen veldig Efter-spørgsel efter Dannebrog; men først ud paa Aftenen kunde den i nogen Grad tilfredsstilles.

Flagforbuddet hæves. Flensborg, 11. Marts. Flagforbuddet i Dagene før og efter Valget er af den internationale Kommission blevet taget tilbage. Den bliver kun bestaaende nogle Indskrænkninger med Hensyn til Udsmykningen af Vinduer og Lign.

De tyske tekniske Raadgivere har derefter genindtaget deres Stillinger.

Tyskerne har i Dag foretaget en Demonstration med Talere og Sange. De samles paa Søndertorv og drog derefter til Nystaden, syngende Slesvig-Holsten-Visen. De fleste var Børn og unge Mennesker.

Ligesom i Gaar var Flensborg i Dag flagsmykket. Der var et langt større Antal Dannebrogude end Dagen i Forvejen. Tyskerne hævdede sig smukt med Hundreder af Flag.

Flag til Flensborg. Som Følge af Flagforbuddets uventede Op-hævelse ønsker de Danske i 2. Zone at faa saa mange danske Flag som muligt sendt derned for ikke at blive helt dække til med tyske Flag paa Afstemningsdagen. Der er nok dermed til at hænge et Tusinde flere Flag ud, end man raader over; men det er ikke let at faa Flagene fremskaffet i Tide. I Aften øg i Nat blev der indsamlet Flag i Jylland, saa vidt man kunde faa det arrangeret pr. Traad, øg i Formiddag Kl. 9 afgaarder en Automobil fra 2. Zones Kontor, Søndergade 10 i Aarhus, med Flag. Enhver, der endnu kan naa det, naar disse Linier læses, vil gøre en god Ger-ning ved at aflevere et Flag. Paa Vejen ned gennem Jylland opsamler Automobilen Flag, og Kl. 12 afleverer den dem til en Automobil fra Flensborg, der da vil være i Kolding.

En Udtalelse af J. C. Christensen. København, 11. Marts. „Berl. Tid“ har i Dag henvendt sig til J. C. Christensen med Spørgsmaalet om, hvorvidt der laa noget til Grund for Forlydendet om, at hans Standpunkt til Spørgsmaalet Flensborg var: 50 pct. danske Stemmer.

Hertil svarede J. C. Christensen: „Ingen har Ret til at legge mig noget saadan i Munden.“

Forudsætningen for, at Danmark skulde kunne modtage Flensborg, er altsaa efter Deres Mening ikke, at der er dansk Stemmemeflertal?

„Nej, den Forudsætning gælder ikke for mig.“

Stadig tyske Trusler. Berlin, 10. Marts. Paa en Forespørgsel

fra Waldstein har den tyske Rigs-Udenrigsminister sendt ham et Svar, i hvilket det bl. a. hedder: Rigsregeringen vil ikke anerkende nogen anden Afgørelse af det slesvigske Grænse-spørgsmål end en saadan, der svarer til Ordlyden af og Aanden i Fredstraktaten. Grænsen maa derfor fastsættes saaledes, at overalt, hvor Befolkningen overvejende har stemt tysk, med Undtagelse af tyske Enklaver i dansk Omraade, vedkommende Landsdele ogsaa bliver ved Tyskland. Skulde der blive gjort Forsøg paa trods tysk Afstemning at fravriste Tyskland en stor By som Flensborg eller yderligere Stykker af 2. Zone og at tilkende Danmark dem, vil den tyske Regering bruge alle til dens Raadighed staende Midler for at afværge et saadan klart Brug paa Fredstraktaten. Det afhænger saaledes af Danmark at bestemme, om det slesvigske Spørgsmål for stedse skal faa en retfærdig Lösnings, eller om der ved en mulig Voldsførelse af Tyskland skal blive en Tilstand af den største Forbitrelse tilbage.

„Jyllands-Postens“, som meddeler ovenstaende, tilføjer:

Tyskerne bliver trods alt aldrig klogere. Hr. Müller vil gøre Grænsens Faststættelse afhængig af alene Afstemningens Resultat; men i Fredstraktaten staar der udtrykkeligt, at Grænsen skal fastsættes ikke blot efter Afstemningens Resultat, men ogsaa efter geografiske og økonomske Hensyn. Desuden har Tyskland aldeles ikke med Danmark at gøre i denne Sag, men med Ententen; det Land, Tyskland skal afstaa i Henhold til Fredstraktatens Aand og Bogstav, skal det afstaa til Ententen, der saa etter afstaa det til Danmark.

Mr. Müllers Udtalelser viser kun endnu en Gang, at ogsaa det tyske Socialdemokrati stadig bekender sig til den preussiske Røvermoral, og den bliver ikke kognere ved, at den altid paaberaaer sig „Rettfærdigheden!“

Et opgivet Valgnummer. Fra Klangbøl skrives til „Flensborg Avis“: Tyskerne har som bekendt under Grænsekampen benyttet alle mulige Kneb for fortsat at vildlede Befolkningen i det slesvigske og frisiske Afstemningsomraade. I Flensborg har de jo lokket med en Frihavn; herude paa Vesteregnen med en Jernbane, som skulde sætte den frisiske Befolkning paa Fastlandet i Forbindelse med Friserne paa Sild.

Planen om denne Bane, som skulde gaa fra Nibøl til Klangbøl og herfra over en projekteret Damning til Niesodde paa Sild videre til Vesterland paa Øens Vesterside, kom frem umiddelbart efter at Bestemmelsen om tredie Zones Rømning var opnævet. Tyskerne var jo ikke i Tivil om, at der med vilde afhjælpe et længe følt Savn, og deres Haab om derved at vinde nogle Stemmer var vel ikke helt forfængeligt.

Det var for en 3—4 Maaneds siden, at Tyskerne traf de første Forberedelser til Planens Gennemførelse. En tysk Byggedirektør og henved 50—60 Arbejdere begyndte at afstikke den projekterede Bane.

Planen var god; men Tyskerne var ikke i Stand til at udføren. Dertil krævedes der større Pengesummer end dem, den tyske Statskasse raader over til Brug i det Øjemed. Dette viser sig nu, samtidig med at alle ser, at den tyske Jernbane kun var et Valgnummer og intet andet. I disse Dage er Forarbejderne nemlig blevet afbrudt nu, da Tyskerne ikke mere kan regne med at paavirke Folkestemningen stort mere saa nær ind under Afstemningen. Byggedirektøren, som har boet ved Klangbøl, har allerede i nogen Tid belavet sig paa at rejse sydpaa. Han er i disse Dage i Færd med at flytte sine Møbler værk.

Det er gaaet med dette Bane-

projekt som det maatte gaa, Tyskerne er nu ikke mere i Stand til at ofre Penge paa den Slags Foretagender. Lige saa sikret som dette er, lige saa givet er det, at den danske Stat eller ogsaa danske Ingeniører og Finansmand med Held kan tage den udmarkede Tanke op — og gennemføre den.

Mission og Kultur.

(Indsendt af Past. J. Knudsen.)

af Pastor H. F. Jørgensens Bog „Mission og Kultur“, der meget anbefales til Anskaffelse og Laesning, skal vi her gengive to Stykker af 2. Zone og at tilkende

Danmark dem, vil den tyske Regering bruge alle til dens Raadighed staende Midler for at afværge et saadan klart Brug paa Fredstraktaten. Det afhænger saaledes af Danmark at bestemme, om det slesvigske Spørgsmål for stedse skal faa en retfærdig Lösnings, eller om der ved en mulig Voldsførelse af Tyskland skal blive en Tilstand af den største Forbitrelse tilbage.

Vi har i vores Dage i Japan et klart Eksempel paa, hvor lidt den vesterslandske Kultur uden Kristendom formaar. I dette Land gik det nemlig saaledes, at den ydre kristendomsfjendes europæiske Kultur fik Forspriget. I Løbet af forbavsende kort Tid fik Japan, før det øvrige Østen, Jerbaner, Telegraf og Telefon, fuldt moderne Hær og Flaade o.s.v., fik ogsaa en stadiig voksende Strøm af moderne vesterslandske Fritænkerlitteratur ledet ind over sine Grænser, og saa — ja, saa blev det til en Kultur som den, vi kender fra den antike Verden og i Østens store Oldtidsriger: blomstrende Videnskab, vældige industrielle Foretagender, storartet Bygningeskunst, mægtige militære Prestationer o.s.v., — blot Menenesket, det enkelte levende Menneske forsvandt. Det blev kun glimrende Overflade. Mennesket blev ikke anderledes, ikke bedre — tværtimod, han synes at synke dybere og dybere midt i al den ydre Pragt og Herlighed, prisgivet Uretfærdighed, Nedværdigelse, Grusomhed og Vold. I Japan sank ogsaa midt i alle de tilsyneladende glimrende Fremskridt Mennesket dybere og dybere. Uerlighed og Use-delighed brede sig i en uhyggelig Grad. Tungtind lagde sig over mange. En Overgang viste Statistikken en frygtelig Forøgelse af Selvmordernes Tal. Unge Mennesker, baade Mænd og Kvinder, hælt fra 15 Aars Alederen, endte deres Dage saaledes, og som Grund maatte som oftest anføres religiøs Holdningsløshed. Hovedet paa Sømmet ramte Baron Sakatoni, Tokios senere Borgmester, da han for et Par Aar siden udtalte: „Japan er kommet til et Vendepunkt i sin Historie. Hidtil har Skoleundervisningen været udelukkende verdslig, og Folkets Ledere, Politikere som Pedagoger, har lagt deres Plæner uden videre Hensyn til Religionen. Gennem et Tidsrum af 50 Aar er det blevet prøvet at klare sig uden Religion baade i Opdragelse og i sociale Reformere. Men Forsøget er mislykket. Det er nu anerkendt, at Religion har den dybeste Betydning baade for Individet og for Nationen.“

Det var for en 3—4 Maaneds siden, at Tyskerne traf de første Forberedelser til Planens Gennemførelse. En tysk Byggedirektør og henved 50—60 Arbejdere begyndte at afstikke den projekterede Bane.

Planen var god; men Tyskerne var ikke i Stand til at udføren. Dertil krævedes der større Pengesummer end dem, den tyske Statskasse raader over til Brug i det Øjemed. Dette viser sig nu, samtidig med at alle ser, at den tyske Jernbane kun var et Valgnummer og intet andet. I disse Dage er Forarbejderne nemlig blevet afbrudt nu, da Tyskerne ikke mere kan regne med at paavirke Folkestemningen stort mere saa nær ind under Afstemningen. Byggedirektøren, som har boet ved Klangbøl, har allerede i nogen Tid belavet sig paa at rejse sydpaa. Han er i disse Dage i Færd med at flytte sine Møbler værk.

Det var for en 3—4 Maaneds siden, at Tyskerne traf de første Forberedelser til Planens Gennemførelse. En tysk Byggedirektør og henved 50—60 Arbejdere begyndte at afstikke den projekterede Bane.

Planen var god; men Tyskerne var ikke i Stand til at udføren. Dertil krævedes der større Pengesummer end dem, den tyske Statskasse raader over til Brug i det Øjemed. Dette viser sig nu, samtidig med at alle ser, at den tyske Jernbane kun var et Valgnummer og intet andet. I disse Dage er Forarbejderne nemlig blevet afbrudt nu, da Tyskerne ikke mere kan regne med at paavirke Folkestemningen stort mere saa nær ind under Afstemningen. Byggedirektøren, som har boet ved Klangbøl, har allerede i nogen Tid belavet sig paa at rejse sydpaa. Han er i disse Dage i Færd med at flytte sine Møbler værk.

Det er gaaet med dette Bane-

projekt som det maatte gaa, Tyskerne er nu ikke mere i Stand til at ofre Penge paa den Slags Foretagender. Lige saa sikret som dette er, lige saa givet er det, at den danske Stat eller ogsaa danske Ingeniører og Finansmand med Held kan tage den udmarkede Tanke op — og gennemføre den.

gaar i Skole, og ved Overhøringen faar de det Skudsmål:

„Børnenes Præstationer i Engelsk var meget gode, Skriving, Læsning og Regning fortæffelig. I Geografi kunde Børnene maale sig med enhver som helst Klassesi i de hvides Skoler i Queensland. Paa næsten 100 Spørgsmål over Sydamerikas og Australiens Geografi kom der ikke et eneste galt Svar.“ Rundt om Landsbyen ligger veldyrkede Havner og smukke Plantninger, og en talrig Hjord af stort og smaa Kvæg giver hele Landskabet et fredeligt Præg.

Det er Kulturarbejde, udrettet af Missionen. Men hvorledes dog?

Jo, det er typisk for, hvorledes Missionen arbejder, naar vi hører, at det første, Hey foretog sig, var et Besøg i de vilde Lejr. Paa Jorden laa der en gammel Mand, henteret og elendig, med et fuldstændig forsømt Saar paa Benet. Hey kneler ned ved Siden af ham, tager sine Forbindsager frem, forbinde Staklen og giver ham noget at spise, medens de indføde ser til. Med deres Spydbund i Haanden og med uroligt flakkende Blik staar de og ser paa, hvad de aldrig har set, endnu uden Forstaaelse, endnu fulde af Mistro. Men hele den hvide Mands vide Optræden Dage og Uger igennem lader Tilliden til ham langsomt vaagne. Det første Tegn herpaa var — ja det lyder markeligt —, at de indføde bad ham om ikke at gaa foran dem gennem Krattet, men bagved; thi ellers kunde der komme en uimidstaelig Lyst op i dem til at jage et Spyd igennem Ryggen paa ham!

Blot efter 12 Aars Arbejde kunde Missionæren drage rundt i en Omkreds af 50 engelske Mil og trygt lægge sig til Hvile, hvor han vilde; ingen skulde kræmme et Haar paa hans Hoved. Ja, det haandte endog flere Dagsrejsere sydpaaude ved Strandene, at nogle hedenske Indføde, som kom oppe fra den Egn, hvor Brødmeneigheds Mission virkede, reddede nogle hvide skibbrudne fra at falde i blodtørstige Landsmænds Hænder og bragte dem under usiglig Møjt til Missionsstationen. Og da nogle af Missionæren Heys Arbejdssæller rejste flere Hundrede Mil bort for at undersøge Muligheden for Oprettelsen af en ny Missionsstation og kom til en Stamme, der talte en fremmed Dialekt, saa man ikke kunde gøre sig forstaaelig for dem, saa viste det sig, der var dog eet Ord, disse Vilde kendte, Ordet „Missionary“ (Missionær). Det virkede som en Trylleformular og skaffede Missionærerne den venligste Modtagelse.

Blot efter 12 Aars Arbejde kunde Missionæren drage rundt i en Omkreds af 50 engelske Mil og trygt lægge sig til Hvile, hvor han vilde; ingen skulde kræmme et Haar paa hans Hoved. Ja, det haandte endog flere Dagsrejsere sydpaaude ved Strandene, at nogle hedenske Indføde, som kom oppe fra den Egn, hvor Brødmeneigheds Mission virkede, reddede nogle hvide skibbrudne fra at falde i blodtørstige Landsmænds Hænder og bragte dem under usiglig Møjt til Missionsstationen. Og da nogle af Missionæren Heys Arbejdssæller rejste flere Hundrede Mil bort for at undersøge Muligheden for Oprettelsen af en ny Missionsstation og kom til en Stamme, der talte en fremmed Dialekt, saa man ikke kunde gøre sig forstaaelig for dem, saa viste det sig, der var dog eet Ord, disse Vilde kendte, Ordet „Missionary“ (Missionær). Det virkede som en Trylleformular og skaffede Missionærerne den venligste Modtagelse.

Det var i Slutningen af November 1891, at den første Missionær fra Brødmeneigheden, Nicolaus Hey, kom til Nordvest-Queensland for at slaa sig ned blandt dette Lands menneske-dende Befolkning. Paa en sandet Landtunge indrettede han sig af Kasser og Kister et midlertidigt Ly for Natten. Fra Krattet lød de vildes Hyl, til Tider saa nærlæg, at Missionsærens tro Hunde begyndte at pibe af Angst. Hvert Øjeblik kunde blive det sidste for dette Fredens Sendebud; kun 8 Uger tidligere var 2 Hvide blevne dræbte paa denne Kyst og fortæret.

Og hvorledes ser der saa ud blot 12 Aar efter paa dette Sted? Der ligge nu en pæn lille Landsby med nette Huse, beboede af Kristne eller om de ikke er det endnu, staar deres Hu til at bliive det. Midt i det hele en Kirke og Missionærhøje. Børnene

Kvitteringer.

Japanmissionen.

Før kvitteret se Kbl. Nr. 13	\$8126.61
Easton, Calif., Immanuel Mgh. S. S. Hedninge-missionsforening	33.25
Harlan, Ia., Offer ved Ungdomsmødet den 21 Maj	115.00
Albert Lea, Minn., J. P. A. Clausen	5.00
Ruskin, Nebr., Mrs. Dorthea Deden	2.00
Callender, Ia., Kvf.	5.00
Greenville, Mich., L. H. Christoffersen (Sunday Eggs)	5.00
Jacksonville, Ia., Mrs. T. P. Petersen og Mrs. Bertha Jakobsen, hv. \$1	2.00

Tilsammen \$8293.86

Mangler endnu for dette Aar

5361.74

Indianermisionen.

Før kvitteret se Kbl. Nr. 13	\$3508.07
Albert Lea, Minn., J. P. A. Clausen	5.00
Ruskin, Nebr., Mrs. Dorthea Deden	3.00